

Békeharang

Kiadóhivatal: VII, Rottenbiller-utca 35. Előfizetési díj egész évre: csak 50 fillér

A bűn és a gond.

Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kíván-ságaitokat az Isten előtt.

És az Istennek békesége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveitek és gondolataitokat a Krisztus Jézus-ban.

Phil. 4, 6, 7.

„Két dolog van, ami boldogtalanná teszi az embert“ mondja *Hiltz* tanár a boldogságról szóló könyvében, egyik a bűn, másik a gond. Mindezekről kell, hogy megváltassunk, akkor lehetünk csak boldogok.

E két dolog, a bűn és a gond, különösen az új év küszöbének átlépése után lép előtérbe és ad nekünk munkát.

Visszatekintünk az ő évre a maga bajival és örömeivel. Olyan mint egy napló, teleírva életünk folyásának történetével. Mely lapok azonban ragadnak meg legjobban? Azok, melyek bűneinkre emlékeztetnek, melyeket elkövettünk. Oh bár kitéphetnők e lapokat életünk könyvéből, oh bár elfelejthetnők e kínos dolgokat! Ezek nehezeden mireánk s tesznek boldogtalanná. Próbáld csak meg elfelejteni bűneidet, mint kísértet fognak ezek feltámadni és lelkiismeretedet megriasztani. Kiséreld bár meg a szórakozásokat, vedd magad bele a gyönyörűségek karjaiba vagy add magad teljesen oda munkáidnak; hiába, a múlt bűnei csak ittmaradnak és mint egy féreg, mely el nem pusztul, emésztik életedet.

Az új év küszöbén is bizonyára sóhajtoztál: oh bár szabadulhatnék e tehertől, bűneim terhétől! Oh bár békét találhatnék az új évben szívemben!

Olvasd át még egyszer e cikk elején levő bibliai helyet. *Békességről* van itt szó, oly békességről, mely minden értelmet felül halad. Ez a Jézus Krisztus békesége. Az a béke, melyet szívében hordozott, midőn a földön járt; az a béke, melyet részedre szerzett meg, mikor a Golgotha keresztyén életét adta érted; a béke, melyet tanítványainak nyújtott e szavakkal: az én békémet adom néktek! Jöjj olvasom, bűneiddel, bármily nagyok és súlyosak is azok, Jézushoz s kérd meg őt, hogy vegye le a terhet. A

bűnök bocsánatával békesége betér szívedbe és boldog emberré avat. „Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől“. (I. Ján. 1, 7.)

Ha ezután a múlt ügye rendbe jött, hogy vagyunk a jövőbe való pillantással? Új év kezdődött, mit hoz nekünk? Vajjon a régi vétkeket mellőzhetem, az új kísértéseket legyőzhetem? Vajjon a létért való küzdelem nem fogja-e minden erőmet igénybe venni úgy, hogy ismét üdvösségem építését elhanyagolom, az Istenrel való összeköttetést elveszítem, új bűnökbe s ezáltal új nyomorúságba jutok? S azután jönnek a földi dolgok: mit eszünk, mit iszunk, hogyan öltözünk? Meggyógyulok-e vajjon? sóhajt a beteg. Képes leszek-e súlyos anyagi helyzetemen segíteni, gyöttri magát a szűk kenyéren élő szegény.

Mielőtt még csak észre is vennők, benne vagyunk a legsúlyosabb gondokban. Mint a kora tavaszi bimbókra a dér, úgy száll le lelkünkre a gond, hogy boldogságunknak csak az imént kinyílt virágait elpusztítsa. Vajjon nincsen-e a gondnak is megváltása, miként van megváltás a bűntől? Hála Istennek, van ilyen megváltás. Jézus nemcsak a bűnök megváltását adja nekünk, hanem szent lelkével bizalmat áraszt szívébe a mennyei Atya szeretete, gondoskodása és hatalma iránt; ez a bizalom nyugalmat és békét ad az élet minden helyzetében.

Melyik volt életünk legboldogabb időszaka? Vajjon nem az, midőn még gyermekek voltunk, kik nem ismerték a gondot? Soha eszünkbe nem jutott, hogy a holnapi napon lesz-e mit ennünk s innunk? Odatelepedtünk az asztalhoz és jóllaktunk. Hiszen tudtuk, hogy szeretnek minket s gondoskodnak rólunk. Szép gyermekkor jött vissza egy szóra!

De nem jő vissza. Jézus az Isten gyermekévé tesz és az örök élet örököseivé! Azt mondja: „Ha olyanok nem leszel, mint a kis gyermekek, semmiképen nem mentek be a mennyeknek országába.“ Nikodemus, a jeruzsálemi öreg tudós, nem tudta megérteni, hogy az öreg ember hogyan tudhatna újjászületni. Ez a tapasztalat ugyanis szintén olyan, mint a Jézus békéje, minden értelmet felül halad. Ez csoda, de Jézus e csodát

még ma is elvégzi mindenkin, aki magát neki odaadja. Megnyitja szívünket, érzelmünket, tudásunkat, akaratunkat, értelmünket. Nemcsak a gyermeki ranggal és gyermeki jogokkal ruház fel, hanem teljes szellemi életünkben igazi gyermekké tesz, ki szeretettel csüng mennyei Atyján, benne egész odaadással biznak, minden gondjukat reá vetik, mert tudják jól, hogy gondot visel reájuk. Jöjjön ám bármi, öröm vagy bánat, háboru vagy forradalom, gond, nyomor, betegség, halál, jól tudja az Isten gyermeke, hogy kik az Istent szeretik, azoknak minden javukra válik. Ha zúg is körülöttünk az élet viharja, szívünkben honol az Isten békéje, mely minden értelmet felül halad.

Kedves olvasó, akarsz-e ily boldog ember lenni az új esztendőben, szabad a bűntől s gondtól? Akarod-e az Isten békéjét? Nem találsz e földön sehoh, csak a Jézus-nál! Jöjj hozzá!

Jézus, lelkem Megváltója.

Megváltás
Egy nagy vendégfogadó emeleti szobájában éjszaka egy fiatal ember volt. Nem jött álom szeméire, idegesen járt fel s alá. Nagyon elhagyatva és nagyon boldogtalannak érezte magát. Eddig életének legfőbb célja s igyekezete az volt, hogy pénzt szerezzen s földi kincseket gyűjtsön. De nem sikerült, tervei mind egy pillanat alatt füstbe mentek és szegény ember maradt. Amidőn így fel s alá lépdelt szobájában és üzte sötét gondolatait, egyszer csak hallja, amint valaki énekel. Női hang volt. Bár szeliden és csendesen, mégis annyira hangosan énekel, hogy a szöveget jól megérthette. Wesley Károly hallhatatlan éneke volt, mely már ezer és ezer kesergő és bűnhordó embert megvigasztalt:

Jézus, lelkem Megváltója,
Végy keblemre engemet.
Mert a vizek jönnek zúgva,
S viharfelhő közeleg.

Önkéntelenül megállt és hallgatódzott. Mindkettő, úgy a dallam valamint a szöveg, megkapták szívét s felkeltették érdeklődését. Szemben szobájával, az átellenes házban, melyet csak keskeny utca választott el sajátjától, betegszoba volt és onnan hangzott ki az ének.

Az ablakok nyitva voltak és minden szó hallható volt. Lassan széthuzta saját ablakának függönyeit. Olyan látvány tárult eléje, hogy nem tudott megmozdulni. Egy kis csoport állott a haldokló beteg ágya körül.

Az énekesnő, egy viruló hajadon, az ágy közelében ült s kezében tartotta a haldokló kezét; hangja halkabbá vált, de tisztán kivehetette mégis a szavakat:

„Nincsen nékem más menhelyem,
Mindent Tőled remélek,
Oh, ne hagyj egyedül engem
Emelj fel, Uram kérlek!

Rejts el engem a veszélyben,
Mely körülvesz s fenyeget,
Vezesd biztos révbe éltem,
S végy magadhoz engemet.

Itt lenn forrásom vagy nékem
Mely enyhíti szomjamat,
Ott fenn Te léssz menedékem,
Melyből örök üdv fakad*.

Hivei letérdeltek a haldokló ágya köré. Mintha láthatatlan kéz intette volna, saját szobájában az ifju is letérdelt. Buzgó ima következett — és a beteg lelke tovaszállt. Az ifju csendesen bevonta ismét a függönyöket, könnyező szemekkel fordult félre. Nem elveszett boldogságának könnyei voltak, nem is a szomszédház gyászolóiért hullajtott könnyet, — hanem ama csodaszép ének és egy hívő ember halála figyelmét odairányították az ő Megváltójára. Egész éjszaka imádkozott és midőn felderengett a hajnal, szívében is felpirkadtak az igazság napjának sugarai.

Fgl.

HÍREK.

Áldásos mértékletességi ünnepélyt tartottunk december hó 8-án este a *szenttamási* metodista magyar imateremben, mely alkalommal a meglehetősen tágas imaterem majdnem megtelt hallgatósággal. A magyar énekar több alkalmi éneket adott elő, a német testvérek duett és szólót énekeltek, közben alkalmi szavatokkal gyönyörködtették a hallgatóságot. *Ridinger* prédikátor a. épületes beszédet tartott „Az alkohol és az egészség” címen, majd *Kuszli* a. beszéde következett „Az alkohol pusztító hatása a lélekre” tárgyáról. Mind a két szónok oda törekedett, hogy kimutassa, mily káros hatása van úgy a testre, valamint a lélekre is az alkoholnak, az iszákos csak megvetés és gúny tárgya mindenkinek, terhére vao a családjának, a községnek és az államnak, akitől retteg a felesége, réme a gyermekeinek, a rendőrségnek folyton szemmel kell tartani, az államnak pedig helyet kell készen tartania részére az örültek háza, vagy a fegyházban és így mindezért a társadalom fekélye. De az Istennek átka is reá nehezedik az iszákosra és a részeges ember már itt a testi életben érzi a borzasztó gyötrelmet, amely csak fokozódik a testi élet után a

lelki életben, mivel az iszákos itt és amott, az Isten átka alatt van. Végül felhívták a hallgatókat, hogy a saját, jól felfogott érdekükben írják alá a fogadalmat. A fölhívásnak örvendetes következménye lett; amennyiben tízen írták alá a fogadalmat, köztük három német és egy szerb is. Isten áldása legyen a lelkeken és Ő adjon erőt nekik a fogadalom megtartására. Mi pedig azon óhajunknak adunk kifejezést: vajha az Úr lelke sok lelket fölébresztene a bűnnek álmából és a teljes megtérésre vinné, és ne csak az italt, hanem a bűnnek minden fajtáját elhagyhatnók. Testvérek! Imádkozunk általános lelki ébredésért. *K. M.*

Tomasko Frigyes atyánkfíát, aki budapesti gyülekezetünkben oly híven buzgólkodik, meglátogatta az Úr. Kisleánya, Erzsike, a múlt hónapban elhunyt. Kedves, napsugaras emlékét a budapesti atyafiak meg fogják őrizni, a gyászoló szülőket pedig vigasztalja meg a jó Isten.

Meghívó.

A Keresztyén könyvesház k. f. sz. Budapesten, VII., Rottenbiller-utca 35. sz. a. nagyteremben 1913. évi február 7-én d. e. 11 órakor évi rendes közgyűlését tartja, melyre a tagok meghívotnak.

Tárgysorozat: 1. Igazgatóság és felügyelőbizottság választása. 2. Számadások, mérleg, nyereség és veszteség felosztás. 3. Indítványok. Budapest, 1913. jan. 15.

Melle F. H. Ottó
a szöv. igazgatója.

Az olvasókhöz! *Lapunk új köntösben jelenik meg, kiállításra szebb, drágább is. Ezentúl korábban is fog megjelenni. Kérjük az olvasókat, szeressék e lapot továbbra is és szerezzenek részére új híveket. Lapunk a mi zászlónk!*

A metodizmus történetéből. Wesley János élete.

A metodista ébredés kezdetei. VIII

A tapasztalatok, melyeket a Wesley fivérek és Whitefield György az 1738. év közepéig szereztek, úgy tekintendők, mint a férfiak képzőiskolái. Igazi élethivatásuk csak most kezdődött igazán. Ugyanezen év második felére és a következő évre benyúló munkásságuk az angolországi ébredés kezdetét jelentik, melynek a metodizmus nevet adtak és mely ezután a különböző metodista gyülekezetek alakjában kristályosodott ki.

Az „általános szabályok“, melyek a hitcikk mellett a metodista egyházépület alap-

jai, az 1739. esztendő jelölik meg az egyesült gyülekezetek (united societies) alakulásának éve gyanánt és az összes metodista egyházakban 1839. évben ünnepelték az egyház alapításának százéves fordulóját. Tekintve az előkészület mozzanatait, Wesley mindenesetre az 1729-ik évre tette a metodizmus első kezdetét, midőn néhány diák az oxfordi egyetemről közös imádságra és tanulmányra egyesült; egy későbbi határidő 1736. évre lett volna tehető, midőn Savannahban húsz, harminc ember összegyűlt házában, hogy egy órát énekléssel, imádsággal töltsenek együtt; végül az 1738. év május hó 1-ét jelölhette meg az első metodista gyülekezet kezdetét, midőn „közülünk negyven-ötvenen elhatározták, hogy minden szerdán összejönnek nyíltan és őszintén egymással beszélgetni, az összejövetelt énekekkel, imával kezdeni s végezni“. Az a cél, melyet ama oxfordi barátok maguk elé tűztek, hogy ugyanis az írás szerinti életet élnek, megmaradt a metodizmus céljának; és ez okból, de csakis ebből, volt joga Wesleynek a metodizmus első kezdetét ama baráti összejövetelben keresni; a megismerése annak azonban, hogy miben áll az írás szerinti megszentelődés lényege és hogy az mint érhető el, még hiányos volt, miként láttuk és még szemben állott a metodizmus későbbi álláspontjával.

Helytelen volna úgy nézni a metodizmust, mintha teljesen önállóan támadt volna, talán valamely evangelizáló hadjárat eredményeképpen. Nem úgy van. A 18-ik század harmincas és negyvenes éveiben az amerikai és európai brit lakosság összes hullámai Isten kegyelméből egy lelki ébredésnek szelölője járta át. Egyszerre különböző helyeken, egymástól egész függetlenül, részben ha csak egész vékony szálekkel is a német úgynevezett pietista mozgalommal egybefűzve, valóságos ébredések keletkeztek. A metodista ébredés azonban legjelentékenyebb volt mindezek közül, hatásában a legmesszebbre terjedő, nem kevésbé azért, mert vezetőit nem kötötte valamely egyházi tisztség egyetlen helyhez hanem „az egész világ lett a parókiájuk“ és azután, mert Wesley János államférfiúi tehetsége idők folyamán a gyarapodó mozgalmat erős szervezetté tömörítette. E szervezet által helyes csatornába vezették a mozgalom vizeit, hogy esetleg ne romboljon vagy pusztítson. A sok helyen felbukkanó ébredés, melyek Wesleyéktől és Whitefieldtől függetlenül jelentkeztek, jó uttorók voltak a metodizmus részére sőt legnagyobbbrészt bele is olvadtak abba.

Igy történt Uj-Anglia gyarmatban is, mely ma Massachusetts amerikai állam nevet visel. Itt és a szomszédos területeken *Edward*

Jonátán kongregacionális pap munkássága nyomán hatalmas ébredés kerekedett. Ugyanakkor, de külön tőle, Pennsylvania, New-Jersey és Maryland gyarmatokat hatotta át hasonló mozgalom *Tennent Gilbert* presbiteriumos pap és fivérei predikálása nyomán; Whitefield azután ezen mozgalmat egész Északamerikának angol uralom alatt levő részeire kiterjesztette. Ezt az ébredést „a nagy ébredés” néven említi az amerikai egyháztörténelem és ez a mozgalom adta meg az amerikai keresztyénségnek későbbi munkás, élénk, benső jellegét.

Amíg Wesleyék még Georgiában időztek, Anglia nyugati részén, a kelták által lakott Wales tartományban ébredés támadt, melyet az állami egyháznak egyik papja, *Jones Griffith* és egy ifju világi ember, *Harris Howell* idéztek elő. Előbbi szabad evangéliumi utazásokat végzett, predikált a szabad ég alatt és „vándoriskolákat” alapított, hová vándortanítókat állított be. Mindvégig az állami egyház papja maradt, azonban szoros összeköttetésben a metodistákkal, kiknek konferenciáján résztvett. A tanítók, kiket alkalmazott, az első walesi metodista vándorpredikátorok voltak. *Harris Howell* 1714. évben született Talgarthban. Szülőhelye régi templomában azt mondja egy felírás, hogy itt, hol teste pihen, bűneinek megismerésére jött, itt pecsételtetett meg bűneinek bocsánata, itt érezte meg önmagán a Krisztus vérenek erejét, midőn az urvacsorát vette. Nehány hónappal azután ment az egyetemre, miután Wesleyék Oxfordot elhagyták, ott azonban úgylátszik nem érintkezett az ottani metodistákkal és nemsokára visszament hazájába, miután nem nézhette a diákok ottami erkölcstelen életét. Ettől kezdve predikált földieinek kunyhóiban, vallásos társaságokat szervezett s mihamar ébredtek a lelkek. *Harris* azután a fejedelemség egyéb részeibe utazott s sok ellenkezés dacára ugyanoly eredményeket ért el. Így lett ő előfutárja az utazó metodista világi predikátornak, mert bár egyházi megbízása vagy püspöki avatása nem volt, mégis városból-városba ment predikálni. Whitefield benne 1739-ben, midőn találkozott vele „égő és ragyogó világosságot” látott „a Jézus Krisztus evangéliumának fáradhatlan hírdőjét.” *Harris* azután csatlakozott a metodistákhoz és a walesi ébredés a metodista mozgalomba olvadt bele. Skóciában *Robe* lelkész indított ébredési mozgalmat, mely gyorsan terjedt és nagy felbuzdulással járt.

Miként Isten e férfiakat Lelkével betöltötte, amiért predikálásuk igen hatalmas lett és élénk hatásokat teremtett, éppen úgy

kezébe vette Wesleyék és Whitefield kezeit is és lépésről-lépésre bevitte őket a munkába, hogy a szív igaz vallásának és az ige szerinti keresztyénségnek lángját ezer és ezer lélekben fellobogtassák. Bizonyos, hogy a Wesley testvéreknek eleinte nem volt határozott céljuk. Azonban eddigi életük arra engedett következtetni, hogy tényleg nem maradnak, hanem vallásuknak tettekben kellett megnyilatkoznia. Nem tehetek másképp, bizonyoságot kellett tenniük arról, amit tapasztaltak. A költői lelkületű Wesley Károly érzelmeit dalba öntötte, e dal ihlett az ifju metodizmus szózata, míg Károly tizenhét nappal megtérése után új tétéleit az oxfordi egyetem előtt tartott predikációjában „a hit által való igazulásról” állapította meg. Bizonyoságtévesre bőven nyílt alkalom. Hiszen ők hazaérkezett misszionáriusok voltak, mindenki látni s hallani akarta őket. Így több meghívót kaptak a templomokban való predikálásra. Wesley Károly egy ideig a London melletti Islington templomának helyettes lelkésze volt. A két fivér azonkívül sokat látogatta a rabokat, predikáltak a börtönökben és különösen a halálra ítéteket vették gondjaikba. Azonban az ugynevezett vallásos társaságokban találták meg a legkedvezőbb működési kört.

Pillantsunk csak egyszer e társaságokra, hiszen ezek Anglia vallásos életére, különösen a metodizmus kezdetére oly fontosak voltak. Alapítók voltak *Smithies* anglikán lelkész, *Berridge* a későbbi püspök és *Horneck*, egy német származású londoni lelkész. E három férfiú működése folytán egy sereg ifju vezéreltetett, élő hitre és ezen papjaik tanácsára 1677. óta hetenként egyszer találkoztak, hogy vallásos tapasztalataikat egymással közöljék. Mihamar a szeretetmunkához is hozzáfogtak ezek s kezdtek evangelizálni. (Folytatjuk.)

Vallásos összejövetelek tartalmak:

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 35.:
vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 óraker, kedden este 8 óraker.

Angyalföld, VI., Petneházy-utca 25.:
vasárnap este 8 óraker, szerdán este 8 óraker.
Szívesen látjuk!

Kiadó a „Keresztyén könyvesház k. f. szöve.”
Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.
Szerkesztő: **Melle F. H. Ottó.**